

Verslag van het ingevolge artikel 5, sub d., j° 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde overleg met betrekking tot:

- a. de vaststelling van de 'Selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, voor de neerslag van het handelen (de processen) van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA), Periode (2011)2013 - ...', en**
b. de vaststelling van het gewijzigde 'Basis Selectiedocument – instrument voor de selectie ter vernietiging dan wel blijvende bewaring van de administratieve neerslag van het handelen van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers in de periode 1994 – (2010)2012'

Den Haag, 14 november 2013 / 03 december 2013 / 25 februari 2014 / 25 maart 2014
drs. N.P. van Egmond

Beleidsterrein

In de 'Selectielijst voor de neerslag van het handelen (de processen) van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA), Periode (2011)2013 - ...' is een beschrijving opgenomen van de actoren waarvan de handelingen in het overleg aan de orde zijn geweest. De selectielijst heeft betrekking op zowel primaire als ondersteunende taken en dekt daarmee het volledige handelen van het COA.

Selectiedoelstelling en –criteria en belangen

Bij het opstellen van de selectielijst en tijdens het daarover gevoerde overleg is rekening gehouden met de in artikel 2, sub c, van het Archiefbesluit 1995 genoemde waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed, en met het onder artikel 2, sub d, van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek.

Als uitgangspunt voor het overleg geldt de door het Nationaal Archief sinds 2010 gehanteerde selectiedoelstelling:

Waardering, selectie en acquisitie van archieven heeft tot doel het bijeenbrengen en veiligstellen van bronnen die het voor individuen, organisaties en maatschappelijke groeperingen mogelijk maken hun geschiedenis te ontdekken en het verleden van staat en samenleving (en hun interactie) te reconstrueren. Daartoe dienen die archieven of onderdelen van archieven veilig gesteld te worden die:

- a. representatief zijn voor hetgeen in de samenleving is vastgelegd;*
- b. representatief zijn voor de activiteiten van de leden (personen en organisaties) van een samenleving;*
- c. door waarnemers als belangrijk, bijzonder of uniek worden beschouwd omdat ze de belangrijke, bijzondere en unieke maatschappelijke ontwikkelingen, activiteiten, personen en organisaties in een bepaalde periode weerspiegelen.*

Om op basis van deze selectiedoelstelling tot een waardering van processen of handelingen te komen, worden zes (PIVOT)selectiecriteria toegepast. Deze zijn opgenomen in de inleiding op de selectielijst.

Overleg

Het grotendeels schriftelijk gevoerde overleg over de concept-selectielijst vond plaats in de periode juli 2013 – november 2013. Aan het overleg werd deelgenomen door de volgende personen:

- Als beleidsdeskundigen en deskundigen op het terrein van het archiefbeheer, vertegenwoordigers van het COA:
 - Mw. C. Tromp, Medewerker Ondersteuning B, COA
 - De heer mr. P. Brand, informatieadviseur

- Als extern deskundige als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder d, van het Archiefbesluit 1995:
 - Dhr. drs. P.R. te Slaa, historicus en publicist
- Als vertegenwoordiger van de algemene rijksarchivaris:
 - Dhr. drs. N.P. van Egmond, senior-medewerker Acquisitie & Advies bij het Nationaal Archief.

Het (schriftelijk) overleg met de externe deskundige vond plaats in de periode januari – maart 2014.

Inhoudelijk verslag

- Inleiding

De *'Selectielijst voor de neerslag van het handelen van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers, periode (2011)2013 - ...'* is per brief van 28 juni 2013, kenmerk 13.u.001358, door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) aan de algemene rijksarchivaris ter vaststelling aangeboden. De selectielijst wordt vastgesteld onder de zgn. 'overgangsregeling'. Deze regeling houdt in dat de per 1 januari 2013 van kracht geworden bepaling in het Archiefbesluit 1995 dat de in de selectielijst opgenomen categorieën van documenten een aantoonbare relatie moeten hebben met de ordening van de informatiehuishouding (zie art. 5, lid 2) in de beoordeling van deze selectielijst geen rol speelt. De eveneens nieuwe bepaling dat bij het vaststellen van de selectielijst een externe deskundige moet worden ingeschakeld (zie art.3, lid 1, onder d), is wel van toepassing. Het COA maakt daarvoor gebruik van de door het Nationaal Archief aangeboden diensten van de heer drs. P.R te Slaa.

Het betreft hier de vaststelling van een nieuwe selectielijst ter vervanging van het in 2005 vastgestelde 'BSD voor de neerslag van handelingen van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers over de periode 1994-2001', Staatscourant 2005, 36. Dit BSD sluit volgens het COA niet (meer) volledig en voldoende aan op de huidige bedrijfsvoering, processen en administratieve neerslag. Het COA heeft daarom besloten een nieuwe, praktische en aan de (werk)processen gerelateerde selectielijst op te stellen. Deze lijst is van toepassing op de dossiers uit de periode (2011)2013 - ...

Het overleg werd gevoerd aan de hand van een aantal opeenvolgende, steeds licht aangepaste versies van de selectielijst. Aanpassingen vonden plaats op basis van het in het overleg gewisselde en betroffen voornamelijk verduidelijkingen van en aanvullingen in de tekst. Daarbij werd ook aandacht besteed aan de beschrijving van de taken en de rol van het COA.

- Algemeen

1. Een eerste onderwerp van gesprek betreft de noodzaak van een nieuwe selectielijst. De vertegenwoordiger van de algemene rijksarchivaris (voortaan: het NA) wil graag nader toegelicht zien waarom het in 2005 vastgestelde *Basis Selectiedocument voor de neerslag van handelingen van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, periode 1994 – 2001 (Stcrt. 2005, 36)* niet meer voldoet. Uit de in de inleiding opgenomen beschrijving van veranderingen in de uitgevoerde processen, de bedrijfsvoering en de ordening van de administratieve neerslag wordt de noodzaak van vervanging z.i. onvoldoende duidelijk. Uit de inleiding blijkt ook niet goed wat er nu precies veranderd is. Dat geldt zowel de door het COA uitgevoerde processen (wat doet het COA nu wel wat het vroeger niet deed, wat doet het COA niet meer?) als de bedrijfsvoering (wat is daarin gewijzigd?). Het NA vraagt het COA de bedoelde veranderingen in de (institutionele) inleiding op de selectielijst concreter te beschrijven.

De vertegenwoordigers van het COA (voortaan: het COA) antwoorden dat de wijzigingen in de handelingen vooral betrekking hebben op de nieuw ingestelde Raad van Toezicht (sinds 2011). Bovendien doet zich de noodzaak voor om, rekening houdend met de steeds verder gaande digitalisering, processen te stroomlijnen (samen te voegen). Bovendien ontbreekt een aantal belangrijke handelingen in de oude selectielijst. Het COA zegt toe de inleiding van de selectielijst op deze punten te zullen aanpassen.

Het NA kan uiteindelijk instemmen met deze toezegging en met de manier waarop daaraan in de latere versies van de selectielijst uitvoering is gegeven.

2. Niet direct duidelijk is ook wat het COA nu precies wil met de 'oude lijst'. In de begeleidende brief wordt gesproken van 'afsluiting van handelingen'. Het NA wil graag weten of dat betekent dat alle handelingen in de 'oude lijst' – voor zover nog niet voorzien van een einddatum – nu als eindjaar 2010 zullen krijgen en dat de 'oude lijst' toegepast zal blijven worden op de dossiers die voor 2010 zijn afgesloten?

Het COA antwoordt dat alle handelingen in de oude lijst worden afgesloten per 01.01.2013. Het BSD blijft toegepast worden op dossiers die voor 2013 zijn afgesloten.

Het NA geeft aan moeite te blijven houden met de door het COA gehanteerde formulering 'afsluiten van handelingen'. Het vraagt de vertegenwoordigers van het COA in de tekst van de inleiding expliciet op te nemen dat de oude selectielijst (BSD) zal worden toegepast op alle dossiers afgesloten voor 1 januari 2013 en dat de dossiers die een einddatum hebben na 1 januari 2013 vallen onder de werking van de nieuwe lijst.

Het COA stemt met deze wijziging in.

3. Met betrekking tot het BSD en de nieuwe lijst speelt verder het punt van de toepasbaarheid. De 'oude lijst' heeft als eindjaar 2001, de nieuwe lijst heeft als beginjaar (2011)2013. Formeel gezien is er dus een gat en wordt de periode 2002 – 2010 door geen van beide lijsten gedekt. Het NA wil weten of het COA meent dat de 'oude lijst' - ondanks het eindjaar 2001 - ook voor de jaren 2002 – 2010 van kracht kan zijn?

In zijn antwoord geeft het COA aan dat de meeste handelingen uit de oude selectielijst een open einde kennen en ook nooit zijn afgesloten (in de zin dat de handelingen niet meer worden uitgevoerd). Het jaar 2001 dient daarom niet beschouwd te worden als einddatum van de handelingen, maar meer als einddatum van de institutionele beschrijving. Volgens COA kan de oude lijst, hoewel het institutioneel onderzoek in 2001 is afgesloten, ook voor de jaren 2002 – 2012 gelden. Het NA kan zich in deze redenering vinden. Bij het vaststellen van het BSD is blijkbaar over het hoofd gezien dat vermelding van een eindjaar niet nodig is. Verder is een selectielijst tot 20 jaar na vaststelling geldig.

4. Het NA stelt dat indien de 'oude lijst' gehandhaafd blijft en toegepast blijft worden op de dossiers die voor 2011 (2013) zijn afgesloten, dit tot gevolg heeft dat gelijksoortige dossiers van voor en na 2010 een verschillende waardering krijgen. Het meest aansprekende voorbeeld daarvan is dat van de bewonersdossiers. Deze staan in de oude lijst op V, 10 jaar. In de nieuwe lijst staan ze op V, 20 jaar. Indien het COA voor alle bewonersdossiers eenzelfde V-termijn wil hanteren, is er een probleem. Het is immers niet mogelijk om bewonersdossiers van voor 2010 op grond van de vaststelling van de nieuwe selectielijst ook 20 jaar te bewaren. Dit zou strijdig zijn met het belang van de burger die erop moet kunnen vertrouwen dat zijn dossier op het juiste moment (dus na verloop van de termijn opgenomen in het voor zijn dossier geldende selectiedocument, in dit geval dus na 10 jaar) ook daadwerkelijk wordt vernietigd. Het NA vraagt het COA of het met hem eens is dat indien het de dossiers van voor 2010 en na 2010 op dezelfde manier wil behandelen (dus vernietiging na 20 jaar) een aanpassing van de oude selectielijst noodzakelijk is?

Het COA antwoordt dat het de keuze wil maken om de oude V-termijn van V, 10 jaar, in de oude lijst te handhaven, de oude selectielijst zal niet worden aangepast. Het COA wil dit vooral vanuit praktische overwegingen zodat er niet met terugwerkende kracht alsnog een andere V-termijn aan het archief hoeft te worden toegekend. Dat er dan twee verschillende V-termijnen voor de bewonersdossiers zullen worden gehanteerd, acht het COA overkomelijk (V, 10 jaar, in het oude BSD, V, 20 jaar, in de nieuwe selectielijst).

Het NA kan met deze redenering instemmen. Het argument voor verlenging van de V-termijn acht het met de uitleg van het COA wel enigszins ondergraven (zie hierna). De hiermee samenhangende vraag of de bewonersdossiers kunnen worden vernietigd, dan wel (deels) voor de eeuwigheid moeten worden bewaard, komt later in dit verslag aan de orde.

5. De datering van de nieuw vast te stellen lijst vindt het NA niet erg duidelijk. De lijst bevat een flink aantal handelingen die sinds 2011 worden uitgevoerd, een deel start pas in 2013. Vraag is nu waarom het COA 2011 tussen haakjes plaatst en de lijst niet gewoon in 2011 laat beginnen? Daar

komt nog bij dat de organisatorische aanpassing zijn beslag kreeg op 1 januari 2011. Het NA vraagt of het dan niet logischer is dat de selectielijst zonder beperkingen geldt vanaf dat jaar? Het COA geeft aan het zuiverder te vinden om 2011 tussen haakjes te plaatsen omdat minder dan 20% van de handelingen 2011 als ingangsjaar heeft en meer dan 80% 2013. Met het onderscheid tussen 2011 en 2013 wil het COA ook het onderscheid tussen het begin van de activiteiten van de twee actoren 'Raad van Toezicht' en 'Bestuur' benadrukken. Daarnaast kiest het COA ook om praktische redenen voor 2013. Als 2011 het ingangsjaar is, moet er met terugwerkende kracht archief dat al met de oude lijst is bewerkt op basis van de nieuwe lijst worden geselecteerd. Het NA acht deze toelichting en motivatie afdoende.

6. Het NA vraagt naar het onderscheid tussen handeling en proces. In de titel van de vast te stellen selectielijst wordt aanvankelijk gesproken over de neerslag van de handelingen van het COA (N.B. inmiddels gewijzigd in 'het handelen'). In de inleiding van de lijst staat echter dat de processen van het COA de basis vormen voor de handelingen. Het begrip proces wordt daarbij niet nader gedefinieerd. Daardoor blijft de relatie tussen proces en handeling onduidelijk. Het NA vraagt het COA aan te geven wat het nu precies onder een proces verstaat en welke processen het naar zijn opvatting uitvoert.

Het COA antwoordt dat proces en handeling in deze lijst identiek zijn. 'Handeling' is de term die (over het algemeen) standaard wordt gehanteerd in selectielijsten. Voor het COA zijn handelingen eigenlijk gewoon processen. Het COA meent dat het om verwarring te voorkomen beter is nog maar van één term gebruik te maken, voortaan kiest het dus voor processen.

Het NA kon met deze reactie instemmen. In zijn opvatting zou het dan wel logisch zijn om ook in de eigenlijke selectielijst de term handeling te vervangen door proces.

Het COA meent dat dat laatste niet noodzakelijk is omdat in de inleiding al is opgenomen dat proces en handeling hetzelfde zijn. Bovendien zou de tekst in de leeswijzer dan op losse schroeven komen te staan : *"Een handeling is een complex van activiteiten gericht op het totstandbrengen van een product, dat een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. In het geval van het COA komt een handeling overeen met een (werk)proces."*

Het Nationaal Archief heeft uiteindelijk geen bezwaar tegen deze keuze.

7. Het NA merkt op dat de inleiding aanvankelijk suggereerde dat de structuur van de lijst wordt bepaald door de processen die het COA uitvoert. Dat is naar zijn idee niet het geval, het primaire niveau van onderverdeling van de lijst is dat van de actoren. Illustratief voor dit alles is dat zowel bij de actor Raad van Toezicht als bij de actor Bestuur een rubriek is opgenomen met de titel 'Uitvoering wettelijke taken'. Als de primaire indeling op processen of taken zou zijn, zou de lijst er anders uitzien, dan zouden onder een rubriek wettelijke taken de twee actoren zijn opgenomen. Het COA geeft aan dat bovenstaande constatering correct is, het primaire niveau wordt inderdaad bepaald door het onderscheid in actoren. Daaronder (op het tweede niveau) komt pas de verbijzondering door middel van processen. Het COA zegt toe de inleiding op dit punt te zullen aanpassen.

Het NA acht deze toelichting voldoende en is tevreden met de uitvoering van de toezegging.

8. Het NA constateert ook dat het COA in de nieuwe lijst aanvankelijk drie actoren onderscheidt (Bestuur, Raad van Toezicht en Interne Dienstverlening (bedrijfsvoering)), die elk hun eigen processen en taken uitvoeren. Vraag is dan of de term 'actor' hier juist wordt toegepast? In de oude lijst wordt actor gedefinieerd als 'een overheidsorgaan dat, of een particuliere organisatie of persoon die een rol speelt op een beleidsterrein en de bevoegdheid heeft tot het zelfstandig verrichten van handelingen op grond van attributie of delegatie'. In de oude lijst was 'het COA' nog de enige actor, hoewel er ook toen een bestuur was. Sinds 1 januari 2011 zijn er bij het COA blijkbaar drie actoren. Het NA vraagt het COA hoe het ertoe gekomen is om nu afzonderlijke actoren te benoemen? Een vraag die daarbij hoort is: als 'Interne Dienstverlening (bedrijfsvoering)' als actor kan worden aangemerkt, geldt dat dan ook niet voor 'Uitvoering' (zie organisatieschema)? Het NA vraagt het COA op dit punt om een toelichting.

Het COA antwoordt dat het orgaan eigenlijk slechts twee actoren kent: de Raad van Toezicht en het Bestuur. Interne bedrijfsvoering is bij nader inzien geen aparte actor maar valt onder het Bestuur. Tussen de activiteiten van de Raad van Toezicht en het Bestuur zit een duidelijk onderscheid. De eerste heeft – naast het Bestuur – de bevoegdheid tot het zelfstandig verrichten van

bepaalde handelingen op grond van de wet (controlerende functie met betrekking tot het functioneren van het Bestuur).

Het NA geeft aan akkoord te gaan met deze aanpassing. Het wil nog wel weten wie dan de uiteindelijke zorgdrager is?

Het COA antwoordt dat dat het Bestuur is.

- **Opmerkingen bij de inleiding**

9. Het NA merkt op dat uit een vergelijking van het BSD met de nieuwe selectielijst blijkt dat een groot aantal handelingen uit het BSD is samengevoegd tot nieuwe handelingen in de nieuwe lijst (zie concordantie). Soms is zo'n samenvoeging logisch, soms lijkt dat minder het geval. Het NA vraagt het COA om aan te geven welke criteria er bij de samenvoeging zijn gehanteerd?

Het COA antwoordt dat er om praktische redenen maar enkele handelingen uit de oude lijst werden gebruikt. Vaak ook bleek een dossier onder verschillende handelingen uit de oude lijst geplaatst te kunnen worden. Het COA acht dit een ongewenste situatie en heeft om die reden het aantal handelingen teruggebracht. De verregaande digitalisering noopt het COA verder om na te denken over 'stroomlijning' van de processen en dus over het samenvoegen van handelingen.

Het NA acht deze reactie niet afdoende. Het geeft aan zich te kunnen voorstellen dat je handelingen samenvoegt als je bij al die handelingen eigenlijk hetzelfde doet. Het NA blijft bij de opmerking dat bij sommige samenvoegingen 'de overlap' duidelijk is (het NA erkent dat in de oude lijst de uitsplitsing wel erg ver ging), maar dat dat bij andere veel minder het geval is. Het NA vraagt het COA nog eens te willen toelichten wanneer er is samengevoegd?

Het COA antwoordt daarop dat een belangrijke reden om handelingen samen te voegen is als handelingen verschillen qua onderwerp maar niet qua proces. Als voorbeeld noemt het de handelingen 10 en 27 die beide een breed scala van beleidsonderwerpen dekken. Zo maakt het bij handeling 27 niet uit of het het opstellen van personeelsbeleid, financieel beleid, ICT-beleid, etc. betreft, het gaat allemaal om hetzelfde proces. Het COA geeft in gevallen als deze de voorkeur aan één handeling.

Het NA kan instemmen met deze redenering.

10. Het NA constateert dat in bepaalde gevallen de waardering van een nieuwe handeling niet in overeenstemming is met de waardering van één (of meerdere) van de samenstellende oude handelingen. Het NA wil graag weten of er een algemeen geldend uitgangspunt gehanteerd is voor de aanpassing van de waarderingen?

Het COA antwoordt dat o.a. op basis van de interviews de (nieuwe) termijnen zijn bepaald. Uit die interviews bleek dat er binnen het COA nogal genuanceerd naar de V-termijnen werd gekeken. Verandering van inzicht heeft soms geleid tot aanpassing van de termijnen.

Het NA wijst erop dat het niet alleen gaat om de V-termijnen, maar ook om veranderingen bij het toekennen van een B of een V. Onduidelijk is ook wat het NA zich moet voorstellen bij 'het veranderen van inzicht'? Welke belangen spelen daarbij een rol? Het NA vraagt ook of er bij het vaststellen van een V-termijn rekening is gehouden met wettelijke voorschriften of (bedrijfs)risico's voor het COA?

Het COA antwoordt dat er o.a. op basis van ervaringen nu anders is gekeken naar de waarderingen. Uiteraard is er daarbij ook gelet op wettelijke vereisten of voorschriften. De waardering van de bewonersdossiers is hierbij een goed voorbeeld. Deze was eerst V, 10 jaar, maar is nu omgezet naar V, 20 jaar. Omdat asielzoekers incidenteel terugkeren in de procedure kan het zijn dat dossiers van soms wel ouder dan 15 jaar opnieuw moeten worden geraadpleegd.

Het NA acht de redenering van het COA toereikend.

- **Opmerkingen bij de handelingen**

Ook sommige afzonderlijke handelingen en waarderingen geven aanleiding tot vragen. Speciale aandacht was er voor handeling 18, 'het in-, door- en uitplaatsen van asielzoekers en vergunninghouders'. De vraag die daarbij speelt is of deze dossiers bewaard moeten worden of niet. Aan dit onderwerp zal in dit verslag in een aparte paragraaf aandacht worden besteed (zie hierna).

Handeling 1 en 3

Het NA heeft twijfel over het op termijn vernietigen van alle neerslag van de handelingen 1 en 3. Van belang in dezen is wat voor neerslag er nu eigenlijk uit beide handelingen voortkomt? Vraag is of de dossiers onder handeling 1 ook afwegingen en motiveringen bevatten of alleen een voordrachtbrief, en of de discussie over de reglementen – als de neerslag ervan onder handeling 3 gearchiveerd wordt - niet bewaard moet worden?

Het COA antwoordt dat de neerslag bij handeling 1 uitsluitend de voordrachtbrief betreft.

De discussie omtrent de reglementen als bedoeld in handeling 3 vindt zijn neerslag in het verslag van het intern overleg als bedoeld in handeling 6.

Het NA acht deze reactie afdoende en kan instemmen met het handhaven van de waarderingen. Bij handeling 1 stelt het NA nog wel de vraag of de besluiten van benoeming worden gepubliceerd?

Verder meent het NA dat schorsing of gedwongen ontslag van leden van het bestuur en de Raad van Toezicht wel een reden is om na te gaan of er wellicht sprake moet zijn van toepassing van de hardheidsclausule van het Archiefbesluit (bijzondere zaak; maatschappelijke ophef).

Het COA antwoordt dat de minister van V&J de leden van het Bestuur benoemt op voordracht van de Raad van Toezicht. De benoemingsbesluiten worden gepubliceerd in de Staatscourant. Het COA erkent dat in bepaalde gevallen – bij voorbeeld bij gedwongen ontslag - overwogen kan worden om de hardheidsclausule van toepassing te verklaren. In paragraaf 3.2 (Selectiecriteria) is de passage opgenomen dat ingevolge artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde processen (handelingen) betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, van vernietiging kan worden uitgezonderd. Het COA meent dat de eventuele toepassing van deze clausule per situatie zal moeten worden beoordeeld.

Het NA kan zich in deze redenering vinden.

Handeling 7

Onduidelijkheid is er over handeling 7, 'het adviseren van de minister' over het in de toelichting op de handeling bedoelde reglement van het bestuur. Dit reglement wordt blijkens de toelichting vastgesteld door het bestuur, na advisering van de minister door de Raad van Toezicht. Vraag is dan wat de rol van de minister is?

Het COA antwoordt dat de advisering inderdaad het reglement van het bestuur betreft. Dit reglement wordt door het bestuur zelf vastgesteld. De Raad van Toezicht adviseert de minister over het reglement.

Het NA acht deze reactie onvoldoende. Onduidelijk blijft dan wat de minister doet: adviseert die het bestuur? Het Nationaal Archief wil verder graag weten of de vaststelling van het reglement door het bestuur onder handeling 10 valt?

Het COA antwoordt dat het opstellen van het reglement gebeurt door het bestuur (zie handeling 10). De Raad van toezicht stelt het reglement vast (handeling 3). Zij adviseert de minister (handeling 7) hierover. De minister keurt het reglement goed. Ook handeling 3 was in samenhang met handeling 7 en 10 onduidelijk. Deze is daarom aangepast zodat ook het vaststellen van het reglement van het bestuur nu onder die handeling valt. Ook de tekst bij handeling 7 is nu aangepast zodat daarmee duidelijk wordt dat het reglement van het bestuur door de Raad van toezicht wordt vastgesteld.

Handeling 10

Het NA heeft bedenkingen bij de waardering van handeling 10. Onder deze handeling valt een groot aantal handelingen uit de oude lijst. In de oude lijst worden deze gewaardeerd met B (1) en/of B (2) of B (5). Een combinatie van deze waarderingen - zoals in de nieuwe lijst - komt in het BSD niet voor. Voor het NA is het de vraag of een combinatie van waarderingen zoals hier acceptabel is? Is voorbereiding en bepaling of evaluatie van beleid niet iets heel anders dan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken? Meer concreet: is het voorbereiden, vaststellen, wijzigen en evalueren van beleid (in de oude lijst handeling 28) te combineren met het opstellen van een programma voor dagstructurering (oude lijst handeling 100) of het uitsluiten van bepaalde categorieën van asielzoekers van de ontvangst van verstrekkingen (in de oude lijst handeling 94; daar was dit blijkens de toelichting een besluit van de directie van een opvangcentrum). Het NA verzoekt om een toelichting.

Het COA antwoordt dat voor een beleidmakende organisatie als een ministerie het over het algemeen vrij helder is wat beleid is en wat niet. Bij een uitvoerende organisatie zoals het COA is dit nogal diffuus. Wat binnen een ministerie niet als beleid wordt gezien (zoals het voorbeeld hierbo-

ven), wordt binnen het COA wel als zodanig beschouwd (met als producten daarvan plannen, besluiten, regels, instructies, reglementen, etc.). Binnen het COA wordt natuurlijk ook niet, zoals bij een ministerie, heel veel beleid geformuleerd. Om die reden is een aantal oude handelingen goed samen te voegen.

Het NA gaat uiteindelijk akkoord met deze redenering.

Handeling 11

Het NA heeft twijfels bij de waardering van handeling 11, 'het (voorbereiden van) antwoorden op Kamervragen'. Deze is gewijzigd van B in de oude lijst naar V, 5 jaar, in de nieuwe. Het NA wil graag toegelicht zien waarom dat is gebeurd en wijst erop dat in andere selectielijsten deze handeling altijd een B krijgt.

Het COA antwoordt dat de beantwoording van Kamervragen steeds via het ministerie loopt en dat de neerslag daarvan – inclusief de inbreng van het COA - door het departement wordt bewaard.

Het COA hoeft de neerslag dus niet zelf te bewaren.

Het NA vraagt vervolgens of het ministerie de inbreng van COA altijd overneemt en of het voor de onderzoeker niet interessant is om een mogelijke discussie binnen het COA te kunnen reconstrueren?

Het COA antwoordt dat een Kamervraag mogelijk aanleiding geeft tot verandering van beleid. Via handeling 10 zijn de beleidsstukken die daarop betrekking hebben beschikbaar.

Het Nationaal Archief acht deze toelichting afdoende.

Handeling 12

Het NA heeft vragen met betrekking tot handeling 12, 'het behandelen van klachten en het beantwoorden van vragen van asielzoekers, burgers, ketenpartners en overige instanties'. Deze handeling is een samenvoeging van de handelingen 40, 44 en 45 uit de oude lijst. Handeling 40 heeft betrekking op de Commissies voor de Verzoekschriften e.a. van de Staten Generaal. Vraag is nu of de Staten Generaal ook behoren tot de 'overige instanties' van handeling 12? Zo ja, sluiten de handelingen 11 – 'het voorbereiden van antwoorden op Kamervragen' - en 12 elkaar dan voldoende uit?

Het COA antwoordt dat de Staten Generaal inderdaad behoren tot de 'overige instanties'. Het onderscheid tussen handeling 11 en 12 in de selectielijst lijkt het COA echter voldoende helder: de procedure voor de behandeling van een Kamervraag is een andere dan het behandelen van klachten. Het informeren van commissies van de Staten Generaal heeft betrekking op het behandelen van klachten (daarmee vallend onder handeling 12).

Het NA is nog niet tevreden, handeling 12 gaat immers niet alleen over het behandelen van klachten maar ook over het beantwoorden van vragen van die 'overige instanties'. Onduidelijk blijft wat het verschil is tussen de Kamervragen van handeling 11 en die van handeling 12?

Het COA antwoordt dat handeling 11 specifiek gereserveerd is voor Kamervragen in enge zin. Handeling 12 heeft betrekking op 'andere vragen' en op klachten. Deze zijn bij elkaar gevoegd omdat (vooral bij vragen van asielzoekers) vragen aanleiding en opmaat kunnen zijn voor klachten.

Voor het behandelen van Kamervragen bestaat een vaste (formele) procedure. Bij het behandelen van andere vragen (handeling 12) is dit minder het geval.

Het NA gaat akkoord met deze redenering.

Handeling 12

Handeling 40 – één van de handelingen uit de oude lijst waarop handeling 12 is gebaseerd - had als waardering B (3). In de nieuwe lijst worden alleen nog de klachtenrapportages bewaard, B (3). Het NA verzoekt het COA toe te lichten waarom de documenten m.b.t. verzoekschriften niet meer worden bewaard. Verder wil het NA weten of klachten van asielzoekers niet van een andere orde zijn dan die van anderen, en of de klachtenrapportage een overzicht/duiding van de inhoud van de klachten bevat?

Het COA antwoordt dat de klacht zelf niet permanent bewaard hoeft te worden omdat de klachtenrapportage inderdaad een overzicht bevat van de inhoud van de klachten. Deze rapportage moet daarom wel blijvend worden bewaard.

Het Nationaal Archief gaat akkoord.

Handeling 14

Het NA signaleert dat de oude lijst onderscheid maakt tussen 'voorlichting' en 'voorlichting aan asielzoekers'. Dat onderscheid lijkt het NA logisch, het gaat immers om twee verschillende doelgroepen. Het NA verzoekt het COA om een toelichting op het waarom van de samenvoeging. Het COA antwoordt dat het geredeneerd vanuit het proces toch om één proces gaat, uitgevoerd door één uitvoerende afdeling. Vandaar ook dat het COA gekozen heeft voor één handeling. Het Nationaal Archief acht deze toelichting afdoende.

Handeling 18

De vraag of de bewonersdossiers voor vernietiging in aanmerking komen, komt in een aparte paragraaf aan de orde (zie hierna).

Handeling 30

Naar aanleiding van handeling 30 – 'het voeren van overleg van en met de ondernemingsraad en de vakbonden' (actor: bestuur) vraagt het NA zich af waar het archief van de OR / de medezeggenschap blijft?

Het COA antwoordt dat handeling 30 ook is bedoeld voor de neerslag van het handelen van de OR zelf, in de handelingsomschrijving staat immers: 'het voeren van overleg van en met de OR'. Strikt genomen valt het archief van de OR niet onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. Het archief van de OR kan volgens het COA wel met behulp van deze handeling worden geselecteerd. Het NA meent dat de OR eigenlijk een zelfstandige actor is. Als de zorg en/of het beheer voor/van het archief van de OR niet belegd is bij het bestuur, kan met deze handeling de neerslag van het handelen van de OR in zijn opvatting niet worden geselecteerd.

Het COA erkent dat de OR een zelfstandige actor is. Bij het COA staat het OR-archief in een aparte (afgescheiden) ruimte. Een speciale medewerker is belast met het beheren en archiveren van de OR-stukken. Wel is deze medewerker (anders dan de leden van de Raad van Toezicht) een medewerker van het COA. Het COA stelt voor om de opmerking bij handeling 30 aan te passen en de passage te schrappen waarin staat dat het archief van de OR niet valt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. De aangepaste opmerking zou dan kunnen luiden: "*het archief van de OR wordt beheerd in een aparte ruimte en staat onder beheer van een speciale functionaris*".

Het NA gaat, rekening houdend met het feit dat het archief van de OR niet voor blijvende bewaring in aanmerking komt, met dit voorstel akkoord.

Handeling 36

Het NA vraagt zich af of het verwerven en toekennen van gelden en subsidies zomaar op één hoop kunnen worden geschoven? Het meent dat het hier toch om heel verschillende processen gaat.

Het COA antwoordt dat beide financiële processen zijn, waarvan ook de V-termijnen hetzelfde zijn. Voor het COA is één handeling daarom voldoende.

Het NA onderschrijft dat het beide financiële processen zijn, maar blijft bij de opvatting dat het doen van een subsidieverzoek/ontvangen van subsidie toch echt iets anders is dan het toekennen ervan. Het NA maakt in dit verband een vergelijking met het ontvangen en het uitgeven van salaris.

Het COA zegt dat uit nader onderzoek is gebleken dat er geen subsidies meer worden verstrekt. Dit betekent dat bovenstaande vraag niet meer aan de orde is, handeling 36 heeft nu alleen nog maar betrekking op het verkrijgen van subsidies. De handeling zal op dit punt worden aangepast. Het NA kan zich in deze verduidelijking en de uitvoering van de toezegging vinden.

- Het al dan niet bewaren van bewonersdossiers

De vraag of de bewonersdossiers al dan niet bewaard moeten worden, blijkt uiteindelijk het enige grote punt van discussie bij de vaststelling van deze lijst.

Op 25 juli 2013 schreef het NA over dit onderwerp een mail aan het COA. Deze mail werd op 18 september 2013 door het COA beantwoord. De tekst van de mailwisseling is hieronder opgenomen.

NA:

"De vraag of bewonersdossiers al dan niet bewaard moeten worden zal, zoals ik in mijn commentaar op de selectielijst al schreef, nog onderwerp van gesprek zijn. Ik ben er, na nadere bestudering van het bij ons berustende dossier en van de toegestuurde stukkenlijst, nog niet uit of er niet toch iets bewaard moet worden. Over dit onderwerp zijn het COA, het ministerie van Justitie en het Nationaal Archief in 2009 – 2010 al met elkaar in gesprek geweest. Dat gesprek heeft uiteindelijk niet tot resultaat geleid, er is toen geen besluit genomen met betrekking tot het al dan niet (gedeeltelijk) bewaren van de dossiers. Opvallend is dat in het gesprek van 2009 – 2010 de vertegenwoordigers van het COA (Mw. Vogelzang en de heer Van der Burgt) meenden dat de bewonersdossiers wel degelijk documenten bevatten die voor blijvende bewaring in aanmerking komen, nl. die documenten die betrekking hebben op de opvang. De financiële documenten konden naar hun idee wel weg. Kan het COA uitleggen waarom er bij het COA nu anders over dit onderwerp wordt gedacht?"

COA:

Uit de documentatie van interne en externe communicatie die bij ons beschikbaar is, krijgen wij de indruk dat het standpunt vanuit het COA is ingenomen naar aanleiding van de wens van het Nationaal Archief om de bewonersdossiers blijvend te bewaren en niet vanuit de eigen wens van het COA.

Tijdens de interviews die zijn gehouden bij het opstellen van de nieuwe selectielijst werd nog eens bevestigd dat de bewonersdossiers niet dat materiaal bevatten om ze als blijvend te bewaren archief te (kunnen) kwalificeren.

NA:

In het bij ons berustende dossier vind ik ook een aantekening van mijn collega Arjan Poelwijk over de inrichting van het archief en de dossiers. Ik maak daaruit op dat de dossiers zodanig onderverdeeld zijn dat een splitsing in te bewaren en niet te bewaren documenten vrij eenvoudig te realiseren moet zijn (de stukken achter deze tab bewaar je wel, de stukken achter de andere tab niet). Is die constatering juist?"

COA:

Dat klopt, de financiële stukken zitten bij elkaar en zouden uit de dossiers gelicht kunnen worden. Uiteraard geeft dit wel bijzonder veel extra werk.

NA:

In het verslag van Arjan Poelwijk lees ik ook iets over digitalisering van de dossiers. Is dat ooit doorgezet? Zijn de dossiers inmiddels gedigitaliseerd?"

COA:

De bewonersdossiers zijn inmiddels gedigitaliseerd, maar er is nog geen substitutie geregeld. De papieren documenten worden (nog) niet vernietigd.

NA:

Het Nationaal Archief heeft in 2009 over de waarde en betekenis van de bewonersdossiers gesproken met een tweetal externe deskundigen nl. de heer Lucassen en Mw. Schrover, beiden verbonden aan de Universiteit van Leiden. Als ik het goed begrijp, hebben beiden de dossiers bij hun onderzoek ook gebruikt. Beiden menen dat de dossiers gegevens bevatten die zowel gebruikt kunnen worden voor afstammingsonderzoek als voor andersoortig (historisch-sociologisch) onderzoek. Zij pleitten om die reden voor integrale bewaring van de dossiers (het afstammingsargument maakt het bewaren van een steekproef niet logisch). De vertegenwoordiger van het ministerie van V&J (toen nog Justitie) leek het met deze opvatting eens te zijn.

COA:

Gegevens voor afstammingsonderzoek worden bewaard in de Gemeentelijke Basis Administratie en bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Het COA heeft hier slechts afschriften van in bezit. De documenten met een historisch-sociologische waarde komen voort uit diverse processen binnen het COA. Het gaat dan om ontwikkelingen in en de wijze

van opvang en begeleiding van asielzoekers. Wij zijn van mening dat uit dat oogpunt beleidsmatige informatie over de processen rond de opvang van asielzoekers belangrijk is. Deze documenten zijn in de selectielijst als blijvend te bewaren aangemerkt en bevinden zich niet in de bewonersdossiers.

NA:

Op grond van de stukkenlijst die het COA heeft toegezonden [zie bijlage bij dit verslag], denk ik dat het met de afstammingsgegevens wel meevalt: die zitten er wel in, maar zijn meestal niet uniek, ik vind ze ook elders. De IND-dossiers zijn daarvoor een betere bron. Blijft het argument van andersoortig onderzoek: daar zit naar mijn idee wel wat in. Overigens hoeft voor andersoortig onderzoek wellicht niet het hele bestand bewaard te worden, mogelijk kan daarvoor worden volstaan met het bewaren van een (aselecte) steekproef. Zou het COA nog eens uit kunnen leggen waarom de dossiers niet voor blijvende bewaring in aanmerking komen? Is het argument van andersoortig onderzoek niet voldoende om toch te bewaren? Hoe staat het COA tegenover het bewaren van een steekproef? Overigens: als de bewonersdossiers niet heel erg belangrijk zijn, waarom wil het COA dan toch een verlenging van de v-termijn van 10 naar 20 jaar? Welke documenten in het dossier zijn zo belangrijk dat ze na verloop van de 10-jaar termijn nog worden gebruikt?

COA:

Er is gekozen voor een termijn van 20 jaar, omdat gebleken is dat een deel van de asielzoekers die de opvang hebben verlaten na verloop van tijd terugkeert in de opvang. De periode tussen vertrek uit en terugkeer in de opvang kan in bepaalde gevallen meer dan 10 jaar zijn. Bij terugkeer van een bewoner in de opvang is het bewonersdossier dan nog te lichten uit het semi-statisch archief. Tijdens de diverse interviews die in het kader van het opstellen van de nieuwe selectielijst zijn gehouden, is aangegeven dat er geen enkel ander belang is de bewonersdossiers langer dan deze termijn te bewaren.

Ook in het overleg over de selectielijst is aandacht besteed aan het al dan niet bewaren van bewonersdossiers:

Handeling 18

Het NA stelt vast dat de vraag of de bewonersdossiers voor vernietiging in aanmerking komen nog niet eenduidig is beantwoord. De toegestuurde stukkenlijst geeft aanleiding om te denken dat bewaren weinig zinvol is. Indien de V blijft, is het wel de vraag waarom er nu een termijn van 20 jaar wordt voorgesteld terwijl de oude lijst een termijn van V, 10 jaar, kende

Eén van de samenstellende handelingen uit de oude lijst – handeling 96 – had als waardering B (3). Nu wordt er niets meer bewaard, ook niet de stukken over straffen. Het NA vraagt het COA deze wijziging in waardering te motiveren.

Het COA antwoordt dat de verandering van waardering is gebaseerd op onderzoek in de organisatie en gesprekken met COA-medewerkers. Op basis van dossieronderzoek (en onderzoek naar de dossieropbouw) kreeg het al sterk de indruk dat een B als waardering niet zinvol is. Dat is bevestigd toen tijdens interviews de COA-medewerkers hierover bevestigd werden. Hierom betwijfelen we zeer of het echt noodzakelijk is om de stukken permanent te bewaren.

De verandering van V 20 jaar werd ons sterk geadviseerd omdat asielzoekers incidenteel terug kunnen keren in de procedure. Deze situatie is bij een aantal zaken voorgekomen (waarbij dossiers van soms wel ouder dan 15 jaar opnieuw moesten worden geraadpleegd). In samenspraak met de organisatie is voorlopig (in afwachting van de definitieve selectielijst) een termijn van V 20 jaar afgesproken.

Op grond van bovenstaande gedachtewisseling en bestudering van de door het COA toegestuurde stukkenlijst – wat voor soort stukken, wat voor informatie vind ik in de dossiers? – komt het NA tot

de conclusie dat het bewaren van de dossiers als bron voor afstammingsonderzoek weinig zinvol is. De voor een dergelijk onderzoek relevante gegevens zijn ook elders te vinden. En dan vaak beter en completer.

Met betrekking tot 'andersoortig onderzoek' komt het NA tot de conclusie dat het bewaren van een steekproef uit de bewonersdossiers zinvol lijkt. Daaruit kan dan in elk geval worden gereconstrueerd hoe aan het beleid van het COA in de praktijk uitvoering wordt gegeven.

N.B. De strikte scheiding tussen uitvoering en beleid die bij PIVOT gebruikelijk was – beleid bewaren, uitvoering weg – is inmiddels losgelaten.

Als slechts een steekproef bewaard wordt, wordt ook het argument van het COA dat splitsing van de te bewaren dossiers in relevante en minder relevante stukken veel tijd zou kosten minder zwaarwegend. Het aantal te bewerken dossiers wordt dan immers aanzienlijk beperkt.

Het NA wil bovenstaande conclusie in overleg met het COA voorleggen aan een aantal externe deskundigen. Aan hen kan ook worden gevraagd hoe een steekproef moet worden samengesteld. Bij het raadplegen van deskundigen wil het NA ook betrekken dat de persoonsdossiers van de IND volledig bewaard gaan worden en dat er inmiddels overleg wordt gevoerd met de landelijke GGD over het al dan niet bewaren van 'gezondheidsdossiers.

Het COA kan zich vinden in deze conclusie. Het aantal te bewerken dossiers wordt door te kiezen voor een steekproef inderdaad aanzienlijk beperkt. Het COA zegt nog niet duidelijk voor ogen te hebben op welke manier een (aselecte?) steekproef dient plaats te vinden en hoe groot die steekproef dient te zijn. Het COA neemt aan dat de hierboven bedoelde externe deskundigen daar wel iets zinnigs over kunnen zeggen.

Samenvattend:

De selectielijst kan met de in dit verslag genoemde wijzigingen worden vastgesteld. Daarbij moet worden aangetekend dat bij de waardering van handeling 18 (V, 20 jaar) moet worden vermeld dat van de bewonersdossiers een (aselecte) steekproef zal worden bewaard. Uit de bewonersdossiers kunnen de weinig relevante financiële gegevens worden verwijderd, ook dat dient bij de waardering te worden vermeld. Van belang bij de goedkeuring van deze lijst is dat hij in de praktijk goed blijkt te werken. De handelingen of processen van de selectielijst zijn voor de medewerkers van het COA herkenbaar en goed bruikbaar als basis voor de ordening van de informatie. Verder zijn de verschillen in waardering van de handelingen zoals opgenomen in het oude BSD en de nieuwe lijst gering en met de door het COA gegeven toelichting ook verdedigbaar.

Den Haag, 14 november 2013

Aanvulling op het verslag

Op donderdag 28 november 2013 heeft het NA gesproken met Prof. Dr. L.A.C.J. Lucassen, hoogleraar sociale geschiedenis aan de Rijksuniversiteit van Leiden. Aan hem werd de vraag voorgelegd of hij kon instemmen met het voorstel om niet alle bewonersdossiers uit het archief van het COA te bewaren, maar slechts een steekproef. Eerder – in 2009 – pleitte Lucassen nog voor het bewaren van alle dossiers.

Lucassen gaf aan het belangrijk te vinden dat ook de neerslag van uitvoerende handelingen wordt bewaard. Het door PIVOT gemaakte scherpe onderscheid in de waardering van beleidsdossiers – bewaren - en uitvoeringsdossiers – op termijn vernietigen - acht hij onjuist. Uit de uitvoeringsdossiers blijkt juist hoe en met hoeveel vrijheid het beleid in de praktijk vorm wordt gegeven. Om die reden zijn uitvoeringsdossiers onmisbaar voor het historisch onderzoek.

Omdat de persoonsdossiers van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) alle bewaard worden en mogelijk ook de gezondheidsdossiers van de GGD (deels) voor blijvende bewaring in aanmerking zullen worden gebracht (afhankelijk van de mogelijkheden die de Wet medische gegevens biedt), acht hij bewaring van alle bewonersdossiers van het COA niet langer noodzakelijk. Er kan ook in zijn beleving worden volstaan met een steekproef. Hoe deze steekproef eruit moet zien, moet volgens Lucassen nog wel onderwerp van gesprek zijn. Een aselechte steekproef is niet op zijn plaats, bij de samenstelling ervan moet rekening worden gehouden met verschillende factoren, zoals categorieën van vluchtelingen (blijvers en niet-blijvers) en land van herkomst (op momenten dat een groot deel van de vluchtelingen uit dezelfde regio komt, moet dat in de steekproef tot uitdrukking worden gebracht). Ook met de omvang van de dossiers moet gerekend worden, het bewaren van een omslag met daarin slechts één velletje papier lijkt weinig zinvol. Lucassen stelt voor een werkgroep in te stellen die zich met het vraagstuk van de steekproef gaat bezighouden. Deze zou kunnen bestaan uit een historicus, een deskundige op het terrein van steekproeven, een vertegenwoordiger van het COA en een vertegenwoordiger van het NA.

Het NA kan zich in de aanbevelingen van Lucassen vinden. Deze zullen met het COA worden gedeeld. In overleg zal de waardering van handeling 18 worden aangepast, in die zin dat de steekproef zal worden toegevoegd.

Den Haag, 03 december 2013.

ADVIES EXTERNE DESKUNDIGE

De selectielijst en het (voorlopige) verslag van het driehoeksoverleg d.d. 14 november / 03 december 2013 zijn begin januari 2014 toegestuurd aan drs. P.R. te Slaa, met het verzoek om als extern deskundige als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder d, van het Archiefbesluit 1995 daarover van advies te dienen. De heer Te Slaa zond zijn advies op 15 januari naar het Nationaal Archief. Op 16 januari 2014 werd het advies doorgestuurd naar het COA met een verzoek om een reactie. Die reactie kwam bij het Nationaal Archief binnen op 04 februari 2014. Op 28 januari daaraan voorafgaand had het NA zijn reactie aan het COA doen toekomen. In de weken daarna is een gezamenlijke reactie geformuleerd op het advies van de externe deskundige.

Tijdens het overleg over de vaststelling van de 'nieuwe lijst' (lijst geldend voor de archieven gevormd na 2013) merkte de externe deskundige – drs. P.R. te Slaa, publicist en historicus te Amsterdam – op dat de 'oude lijst' (lijst geldend voor de archieven gevormd voor 2013) op een aantal punten 'gebreken' vertoonde, waardoor het gebruik ervan problematisch zou worden. Zo ontbrak in de 'oude lijst' een aantal handelingen die blijkens de 'nieuwe lijst' al voor (2011)2013 door het COA werden uitgevoerd. Het ontbreken van die handelingen betekende dat daarmee ook een selectiegrondslag voor een deel van de neerslag van het handelen van het COA ontbrak. Daarnaast was het volgens de externe deskundige noodzakelijk om - gelet op de afspraken in de 'nieuwe lijst' (zie daar handeling 18) - in de 'oude lijst' de selectiebeslissing ten aanzien van de zgn. bewonersdossiers (zie daar handelingen 62, 65, 67, 69, 73, 74, 77, 79, 90, 91, 92, 93, 96) aan te passen om daarmee rechtsongelijkheid en onduidelijkheid voor betrokkenen te voorkomen. De externe deskundige pleitte ervoor om in de 'oude lijst' waar nodig de V-termijn van de genoemde handelingen aan te passen (van 10 naar 20 jaar) en bij de betreffende handelingen op te nemen dat er van de bewonersdossiers een gewogen steekproef zal worden bewaard.

De opmerkingen van de externe deskundigen hebben ertoe geleid dat aan de 'oude lijst' (het basis selectiedocument, geldend voor de archieven gevormd voor 2011/2013) een 7-tal handelingen (nummers 126 - 132) wordt toegevoegd. Daarnaast is bij de handelingen die neerslag opleveren die wordt/werd opgenomen in de zgn. bewonersdossiers de V-termijn gewijzigd van V-10 in V-20 jaar. Tevens is bij die handelingen aangegeven dat er van de bewonersdossiers een gewogen steekproef wordt bewaard.

De 'oude selectielijst' had volgens zijn titel betrekking op de periode 1994-2001, waarbij het jaartal 2001 blijkens de inleiding niet verwees naar het einde van de looptijd van het BSD, maar naar het eindjaar van het institutionele onderzoek waarop het BSD was gebaseerd. Omdat de 'nieuwe selectielijst' gaat gelden voor de archieven vanaf 2013 is de titel van de 'oude lijst' aangepast, in die zin dat in de titel het jaartal 2001 is vervangen door het jaartal 2012 en 2012 nu moet worden gezien als het eindjaar van de toepasbaarheid van dit BSD. In feite krijgen alle handelingen nu als eindjaar 2012 (tenzij er een eerder eindjaar is aangegeven). Het merendeel van de handelingen uit deze lijst keert overigens in al dan niet aangepaste vorm in de nieuwe lijst terug.

Het gewijzigde BSD zal tegelijk met de nieuwe selectielijst worden vastgesteld. Het overleg over de vaststelling van de 'nieuwe lijst' en de aanpassing van het oude BSD (de 'oude lijst') vond gelijktijdig plaats. Van dit overleg is één verslag gemaakt dat tegelijk met de vast te stellen lijsten (het aangepaste BSD voor de documenten van voor 2011/2013 en de nieuwe lijst voor de documenten uit de periode daarna) ter inzage worden gelegd.

Den Haag / Utrecht, 25 maart 2014